

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122200844
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:2122200844.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Evy Dzúrikovou, v spore žalobkyne R.. W. H., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX O. XXX, proti žalovanému Regency Club Tenerife, so sídlom Torviscas Alto, 38660 Play a de las Americas, Tenerife - Španielsko, o vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov žalovaného, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 11C/14/2022-26 zo 16. marca 2022, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „okresný súd,“ alebo „súd prvej inštancie,“ resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 16. 03. 2022 návrh na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov zamietol (I. výrok). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznáva (II. výrok).

Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa sa návrhom podaným na Okresnom súde Trnava (postúpeným súdu prvej inštancie v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 54/2017 Z. z. o európskom príkaze na zablokovanie účtov a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov; ďalej aj „zákon o európskom príkaze“) domáhala vydania európskeho príkazu na zablokovanie účtov voči žalovanému. V návrhu uviedla, že bola úspešná v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 16C/490/2015 a po doručení právoplatného a vykonateľného rozsudku dňa 24. 05. 2021 vyzvala žalovaného k úhrade 13 500,- Eur. Žalovaný na výzvu nereagoval, na základe čoho podala návrh na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov žalovaného.

K návrhu žalobkyňa pripojila údaje o bankovom spojení, rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 16C/490/2015 - 129 zo dňa 18. 09. 2019 spolu s doložkou o autorizácii a doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, prílohu označenú ako „CLENSKY POPLATEK PRO REGENCY HEIGHTS AT NEPTUNO 2014“, úradný záznam zo dňa 15. 04. 2021, výzvu na úhradu 13.500,- Eur v zmysle rozsudku zo dňa 24. 05. 2021 a vyplnený návrh na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov.

Žalobkyňa v bode 10 návrhu na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov podanom na tlačive stanovenom Nariadením Európskeho parlamentu a Rady EÚ č. 655/2014 o zavedení konania týkajúceho sa európskeho príkazu na zablokovanie účtov s cieľom uľahčiť cezhraničné vymáhanie pohľadávok v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie“) uviedla ako dôvody, pre ktoré navrhla vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov, a to neuhradenie pohľadávky na základe rozsudku č. k. 16C/490/2015 - 129, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 03. 2021 a vykonateľnosť dňa 20. 03. 2021.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 1 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, čl. 7 ods. 1, čl. 14 ods. 2 Nariadenia.

Súd prvej inštancie konštatoval, že Nariadenie Európskej únie je podľa článku 288 Zmluvy o fungovaní Európskej únie všeobecne záväzný právny akt, ktorý je záväzný vo svojej celistvosti a je priamo aplikovateľný vo všetkých členských štátoch. Konanie upravené Nariadením poskytuje veriteľovi možnosť dosiahnuť vydanie ochranného opatrenia vo forme európskeho príkazu na zablokovanie účtov, ktorým sa zabráni prevodu alebo vybratiu finančných prostriedkov, ktoré má jeho dlžník v držbe na bankovom účte vedenom v členskom štáte, ak hrozí, že bez takéhoto opatrenia bude následné vymáhanie jeho pohľadávky, resp. nároku voči dlžníkovi zmarené alebo podstatne sťažené.

Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyňa v konaní kvalifikovaným spôsobom neosvedčila potrebu vydania európskeho príkazu na zablokovanie účtov, keď ako dôvod návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie účtov uviedla, že žalovaný judikovanú pohľadávku žalobkyni napriek výzve neuhradil. Žalobkyňa v návrhu na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by dôvodne zakladali jej obavy, že žalovaný bude znižovať hodnotu svojho majetku alebo iným spôsobom nepriaznivo ovplyvňovať svoje majetkové pomery, a tak ohrozí budúci výkon pohľadávky. Žalobkyňou uvedený dôvod na vydanie príkazu na zablokovanie účtu žalovaného, teda neuhradenie pohľadávky na základe jej výzvy a rozsudku, neodôvodňuje naliehavosť ani existenciu reálneho nebezpečenstva, že bez príkazu by bol následný výkon rozhodnutia zmarený resp. podstatne sťažený. Súd prvej inštancie preto po preskúmaní dôvodov uvedených žalobkyňou v návrhu dospel k záveru, že žalobkyňa neosvedčila existenciu potreby vydania príkazu na zablokovanie účtov, a preto návrh zamietol.

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj „CSP“). Súd prvej inštancie žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznal napriek tomu, že bol v konaní úspešný, pretože mu žiadne trovy v konaní nevznikli.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie žalovaná podala včas odvolanie.

Navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Mala za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Poukázala na to, že súd prvej inštancie v odôvodnení uznesenia vytkol, že nepredložila dostatočné dôkazy a v konaní neosvedčila kvalifikovaným spôsobom potrebu vydania európskeho príkazu na zablokovanie účtov.

Zdôraznila, že dôvod návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie účtov uviedla, t.j. že žalovaný judikovanú pohľadávku napriek výzve neuhradil. Podotkla, že žalovaný počas celého súdneho procesu so súdom nespolupracoval, na výzvy súdu nereagoval, k žalobe sa nevyjadril a rozsudok mu musel byť doručovaný niekoľkokrát, a to až prostredníctvom španielskeho súdneho doručovateľa, nakoľko ho odmietal prevziať. Rozsudok žalovanému bol doručovaný skoro dva roky. Aj keď sa žalovaný nezbavuje majetku, alebo iným spôsobom ovplyvňuje svoje majetkové pomery, podľa jej názoru sa snaží zabrániť vymoženiu pohľadávky, ktorá bude musieť byť vymáhaná prostredníctvom zahraničných subjektov, preto má obavy, že náklady na vymoženie tejto pohľadávky môžu byť vyššie ako výška žalovanej sumy.

Mala za to, že existuje reálne nebezpečenstvo, že bez tohto príkazu bude následný výkon rozhodnutia zmarený, resp. podstatne sťažený, o čom svedčí doterajší prístup žalovaného, ktorý sa snaží vyhnúť sa povinnosti vyplývajúcej z právoplatného rozsudku, a tak jej nemusel uhradiť 13 500,- Eur.

3. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1, 2 CSP a contrario, odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

4. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením

jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 s použitím § 234 ods. 2 CSP.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa návrh na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov žalovaného odôvodnila jedine tým, že žalovaný jej neuhradil pohľadávku vo výške 13 500,- Eur na základe rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 16C/490/2015-129 zo dňa 16. 03. 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 16. 03. 2021 a vykonateľnosť dňom 20. 03. 2021, a to aj napriek jej výzve zo dňa 24. 05. 2021 na zaplatenie sumy 13 500,- Eur. Žalobkyňa k návrhu na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov žalovaného pripojila „Údaje o bankovom spojení“ (č.l. 2 spisu), rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 16C/490/2015 - 129 zo dňa 18. 09. 2019 s doložkou o autorizácii a doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti (č.l. 3-5 spisu), „CLENSKY POPLATEK PRO REGENCY HEIGHTS AT NEPTUNO 2014“ (č.l. 6 spisu), úradný záznam zo dňa 15. 04. 2021 spísaný vyšším súdnym (č.l. 7spisu), list žalobkyne adresovaný žalovanému, označený ako: „Výzva na úhrada 13.500,- Eur v zmysle rozsudku SR č. 16C/490/2015-129“ zo dňa 24. 05. 2021 s podacím lístkom (č.l.8 spisu) a tlačivo „Návrh na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov“ zo dňa 08. 02. 2022 (č.l. 9-15 spisu).

7. Podľa čl. 7 ods. 1 nariadenia súd vydá príkaz na zablokovanie, ak veriteľ predložil dostatočné dôkazy, na základe ktorých je súd presvedčený, že je naliehavo potrebné prijať ochranné opatrenie vo forme príkazu na zablokovanie, pretože existuje reálne nebezpečenstvo, že bez takéhoto opatrenia bude následné vymoženie veriteľovej pohľadávky voči dlžníkovi zmarené alebo podstatne sťažené.

8. Základným a nevyhnutným predpokladom vydania európskeho príkazu na zablokovanie účtov je preukázanie, že pohľadávka žalobcu naliehavo potrebuje súdnu ochranu a že bez príkazu by výkon existujúceho alebo budúceho exekučného titulu mohol byť zmarený alebo podstatne sťažený, pretože existuje reálne nebezpečenstvo.

9. Existenciu takejto obavy a nebezpečenstva súd posudzuje na základe tvrdení a dôkazov predložených žalobcom. Pre vydanie príkazu na zablokovanie účtov je preto nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o reálnom nebezpečenstve pre vymoženie veriteľovej pohľadávky.

10. Súd vydá príkaz na zablokovanie, ak veriteľ predložil dostatočné dôkazy, na základe ktorých je súd presvedčený, že je naliehavo potrebné prijať ochranné opatrenie vo forme príkazu na zablokovanie, pretože existuje reálne nebezpečenstvo, že bez takéhoto opatrenia bude následné vymoženie veriteľovej pohľadávky voči dlžníkovi zmarené alebo podstatne sťažené.

11. Odvolací súd (zhodne s názorom súdu prvej inštancie) konštatuje, a to vychádzajúc zo žalobkyňou vymedzených dôvodov uvádzaných v návrhu na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov, ako aj zo žalobkyňou predložených dôkazov, že v posudzovanej veci neboli splnené zákonné dôvody pre vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov v zmysle čl. 7 ods. 1 Nariadenia, t.j. pohľadávka žalobkyne naliehavo potrebuje súdnu ochranu z titulu existencie reálneho nebezpečenstva a že bez príkazu (ochranného opatrenia) by výkon existujúceho exekučného titulu mohol byť zmarený alebo podstatne sťažený.

12. Odvolací súd poukazuje na to, že dôkazné bremeno tvrdenia a preukázania opodstatnenosti bezodkladnej úpravy pomerov strán pri návrhu na vydanie príkazu na zablokovanie účtov zaťažuje výlučne žalobkyňu. Žalobkyňa v návrhu na vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov neuviedla žiadne také skutočnosti, ktoré by dôvodne zakladali jej obavy, že žalovaný (dlžník) znižuje, prípadne má v úmysle a vykonáva už konkrétne kroky za účelom znižovať hodnotu svojho majetku, správa sa neekonomicky, a to s cieľom účelovo sa zbaviť majetku, alebo iným spôsobom nepriaznivo ovplyvňovať svoje majetkové pomery a celkovú finančnú situáciu a ohroziť tým budúci výkon exekúcie.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu neuhradenie pohľadávky žalobkyne žalovaným, ani žalobkyňou uvedený odvolací argument (t.j. nečinnosť žalovaného v priebehu konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn.16C/490/2015, event. dĺžka súdneho konania, resp. jej eventuálne budúce náklady

súvisiace s výkonom exekúcie) nie sú dostatočnými dôvodmi pre nevyhnutnosť vydania európskeho príkazu na zablokovanie účtov žalovaného.

14. Z uvedených dôvodov je možné konštatovať, že v danej veci neexistuje skutkový ani právny dôvod pre vydanie európskeho príkazu na zablokovanie účtov žalovaného, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

15. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“ Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, zásadne by teda mal nárok aj na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Pretože však zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalovanému v tomto odvolacom konaní nejaké účelne vynaložené trovy vznikli, odvolací súd mu náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznal.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Podľa ustanovenia § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d) nemá náležitosti podľa § 428, e) neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f) nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

Odvolací súd poučuje strany v zmysle ustanovenia § 160 CSP o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou a o možnosti požiadať Centrum právnej pomoci o predbežné poskytnutie právnej pomoci v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytnutí právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení ďalších zákonov.